

2019

Luontoselvitys 2019: Heiskan, Yli-Niskalan ja Hanhijärven rajaukset

YTM, FM, luontokartoittaja (eat.)

Luontoselvitys: Heiskan, Yli-Niskalan ja Hanhijärven raja

SISÄLLYS

1	Menetelmät.....	1
1.1	Luonnonsuojelulain luontotyytit ja metsälain erityisen arvokkaat elinympäristöt	3
1.1.1	Luonnonsuojelulain luontotyytit § 29.....	4
1.1.2	Metsälain erityisen arvokkaat elinympäristöt § 10	4
2	Aluekuvaukset ja suositukset.....	5
2.1	Heiskan alue.....	5
2.1.1	Pappilanjoen rantakaistale	6
2.1.2	Kylmäojan luhtaiset ja lähteiset norot	7
2.1.3	Entiset purouomat	8
2.2	Yli-Niskala.....	8
2.2.1	Rantalehto ja -luhta.....	10
2.2.2	Vanhat metsälaitumet ja tienvarren järeät puut	10
2.3	Hanhijärven alue (osa-alueet 3-5).....	11
2.3.1	Osa-alue 3: ojittettua suota	11
2.3.2	Alue 4: lähdekorven ympäristö	15
2.3.3	Alue 5: vanhoja metsälaitumia, lehtoisuutta ja korpisoistumia	16

1 MENETELMÄT

Maastokäynnit alueelle tehtiin syyskuussa 2019. Maastokäynnit kohdennettiin ilmakuvatarkastelun ja alueilla aiemmin tehtyjen maastokäyntien (Hirvonen 2019: Liito-oravaselvitys Hanhijärven ja Heiskan ohitusteliittymien yhteyteen suunnitelluilla työpaikka-alueilla; Hirvonen 2019: Yli-Niskalan liito-oravaselvitys) yhteydessä tehtyjen havaintojen perusteella alueille, joille mahdolliset arvokkaat elinympäristöt todennäköisesti sijoittuvat. Maastokäynneillä tehtiin muistiinpanoja rakennepiirteistä, lajistosta ja luontotyypeistä. Selvityksessä pyrittiin yleispiirteiden kuvaamiseen, mahdollisten lakikohteiden ja muiden monimuotoisuudelle arvokkaiden kohteiden (kuten uhanalaiset luontotyytit) määrittelyyn.

Tässä selvityksessä on esitetty alueittain arvokkaat luontokohteet koottuna taulukkoon, karttaesityksinä ja sanallisin kuvauksin. Kohdetaulukoissa on esitetty luontotyytit ja niiden uhanalaisuus viimeisimmän uhanalaisuusarvioinnin mukaisesti (Kontula & Raunio 2018 mukaan), käytetyt lyhenteet on kuvattu

taulukossa 1. Uhanalaisuus koskee lähinnä luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia kohteita, joten luokat ovat suuntaa-antavia ja niitä tulee tulkita suhteessa kohteen luonnontilaisuuteen.

Kuva 1 Selvitysalueajaukset merkitty kartalle keltaisella. Tässä selvityksessä on kuvattu alueet 1 Heiskan alue, 2 Yli-Niskalan alue ja alue 3 Hanhijärven alue. Tappavaaran alue (o) on käsitelty omassa selvityksessä. Vihreällä SMLM-osayleiskaavan rajausta.

Osasta kohteita luontotyyppi on määritetty, mutta kohde on niin kaukana luonnontilaisen kaltaisesta, että uhanalaisuusluokkaa ei ole esitetty kohdetaulukossa lainkaan. Osassa kohteita luonnontila on heikentynyt, tai luontotyyppi ei muuten vastaa täysin tyyppikuvausta, tällöin on käytetty merkintää (~) muistuttamaan, että suora vertaaminen ei ole mielekäästä.

Taulukko 1. Alueen luontotyypit ja niistä käytetyt lyhenteet. Uhanalaisuus Kontula & Raunio 2018 mukaan.

luokka	luontotyyppi	lyhenne	ravinteisuus	uhanalaisuus
tuore kangas	mustikkatyyppi	MT	niukka- keskiravinteinen	nuoret (alle 40v) = VU varttuneet (40-120v) = VU (vanhat = EN)
lehtomainen kangas	käenkaali- mustikkatyyppi	OMT	keskiravinteinen	nuoret (alle 40v) = VU varttuneet (40-120v) = NT (vanhat = EN)
tuore lehto	käenkaali- oravanmarjatyyppi	OMaT	keskiravinteinen	VU
tuore lehto	sinivuokko- käenkaalityyppi	HeOT	runsasravinteinen	EN
kosteaa lehto	hiirenporras- käenkaalityyppi	AthOT	keskiravinteinen	NT
suo	tupasvillaräme	TR	vähäravinteinen	VU
suo	isovarapuräme	IVR	vähäravinteinen	VU
suo	ruohokorvet, sis. luhtavaikutteinen ruohokorpi, lähdekorpi	RhK, (Lu)RhK, LäK	keskiravinteinen	EN (EN-CR)
suo	tervaleppäkorpi, kuuluu ruoholehtokorpiin	TK, RhLK	keski- runsasravinteinen	EN (EN-CR)
puustoinen luhta	koivuluhta	KoLu	keskiravinteinen	DD
pensaikkoinen luhta	pajuluhta	PaLu	keskiravinteinen	LC
avoluhta	ruoho- ja saraluhta	RSLu	keski- runsasravinteinen	DD
ojitettu suo	-muuttuma	-mu		
turvekangas	mustikkaturvekangas	Mtk		

Uhanalaisuusluokat: LC = säilyvä, NT = silmälläpidettävä, VU = vaarantunut, EN = erittäin uhanalainen, CR = äärimmäisen uhanalainen ja DD = puutteellisesti tunnetut. Uhanalaisia ovat luokkiin VU, EN ja CR arvioidut luontotyypit.

1.1 LUONNONSUOJELULAIN LUONTOTYYPIT JA METSÄLAIN ERITYISEN ARVOKKAAT ELINYMPÄRISTÖT

1.1.1 Luonnonsuojelulain luontotyytit § 29

Seuraaviin luontotyyppihin kuuluvia luonnontilaisia tai luonnontilaiseen verrattavia alueita ei saa muuttaa niin, että luontotyytin ominaispiirteiden säilyminen kyseisellä alueella vaarantuu:

- 1) luontaisesti syntyneet, merkittävältä osin jaloista lehtipuista koostuvat metsiköt;
- 2) pähkinäpensaslehdot;
- 3) tervaleppäkorvet;
- 4) luonnontilaiset hiekkarannat;
- 5) merenrantaniityt;
- 6) puuttomat tai luontaisesti vähäpuustoiset hiekkadyynit;
- 7) katajakedot;
- 8) lehdesniityt; sekä
- 9) avointa maisemaa hallitsevat suuret yksittäiset puut ja puuryhmät.

1.1.2 Metsälain erityisen arvokkaat elinympäristöt § 10

Metsiä tulee hoitaa ja käyttää siten, että turvataan yleiset edellytykset metsien biologisen monimuotoisuuden kannalta tärkeiden elinympäristöjen säilymiselle.

Monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeät elinympäristöt ovat luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia kohteita, jotka erottuvat ympäröivästä metsäluonnosta selvästi. Näiden kohteiden ominaispiirteitä ovat:

- 1) lähteiden, purojen ja pysyvän vedenjuoksu-uoman muodostavien norojen sekä enintään 0,5 hehtaarin suuruisten lampien välittömät lähiympäristöt, joiden ominaispiirteitä ovat veden läheisyydestä ja puu- ja pensaskerroksesta johtuvat erityiset kasvuolosuhteet ja pienilmasto;
- 2) seuraavat a–e-alakohdissa luetellut suoelinympäristöt, joiden yhteinen ominaispiirre on luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen vesitalous:
 - a) lehto- ja ruohokorvet, joiden ominaispiirteitä ovat rehevä ja vaatelas kasvillisuus, erirakenteinen puusto ja pensaskasvillisuus;
 - b) yhtenäiset metsäkorte- ja muurainkorvet, joiden ominaispiirteitä ovat erirakenteinen puusto ja yhtenäisen metsäkorte- tai muurainkasvillisuuden vallitsevuus;
 - c) letot, joiden ominaispiirteitä ovat maaperän runsasravinteisuus, puuston vähäinen määrä ja vaatelas kasvillisuus;
 - d) vähäpuustoiset jouto- ja kitumaan suot; sekä
 - e) luhdat, joiden ominaispiirteenä on erirakenteinen lehtipuusto tai pensaskasvillisuus sekä pintavesien pysyvä vaikutus;

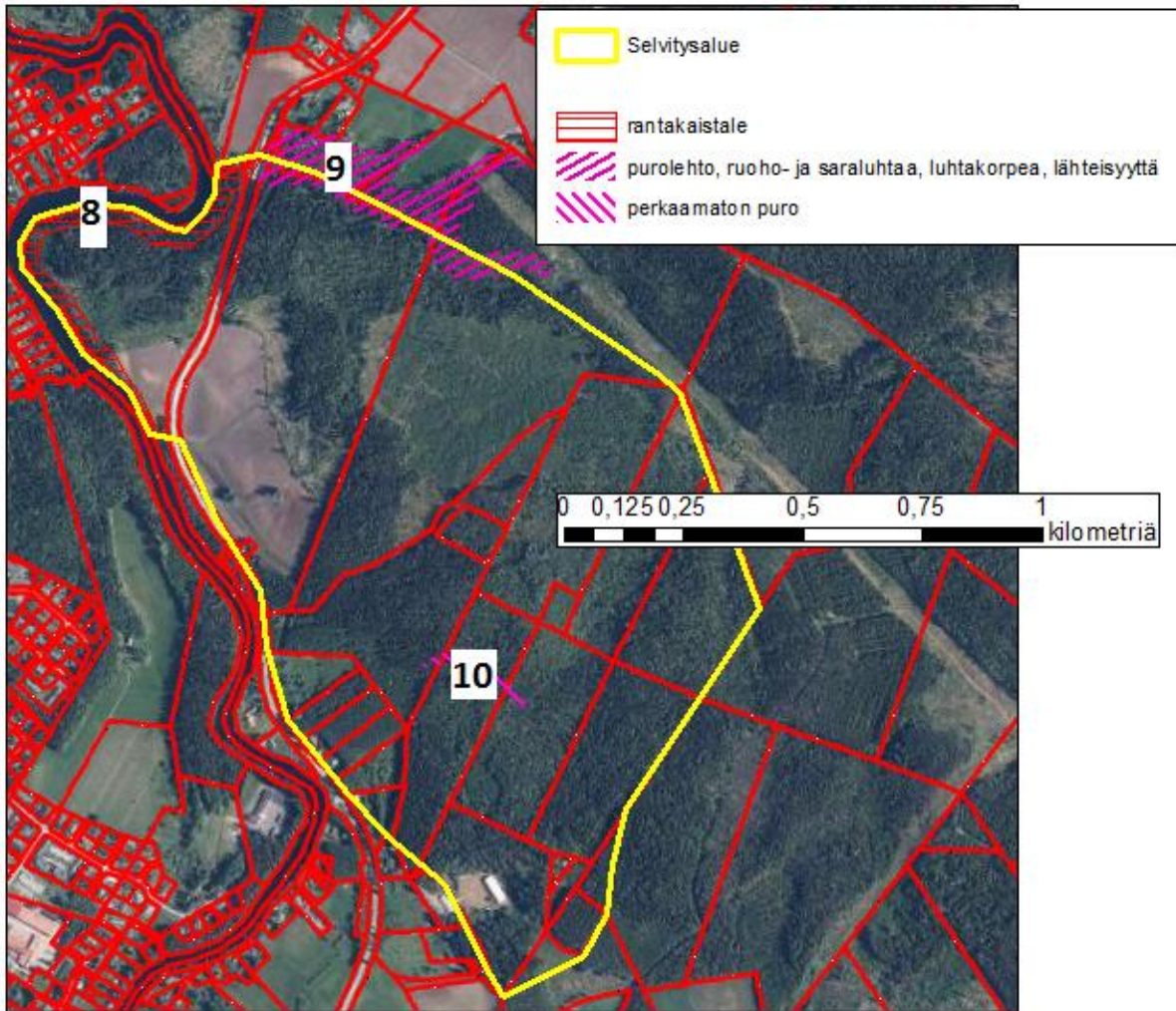
- 3) rehevät lehtolaikut, joiden ominaispiirteitä ovat lehtomulta, vaatelas kasvillisuus sekä luonnontilainen tai luonnontilaisen kaltainen puusto ja pensaskasvillisuus;
- 4) kangasmetsäsaarekkeet, jotka sijaitsevat ojittamattomilla soilla tai soilla, joissa luontainen vesitalous on pääosin säilynyt muuttumattomana;
- 5) kallioperässä olevat tai kivennäismaahan uurtuneet, jyrkkärinteiset, pääosiltaan vähintään kymmenen metriä syvät rotkot ja kurut, joiden ominaispiirteenä on luonteenomainen muusta ympäristöstä poikkeava kasvillisuus;
- 6) pääosiltaan vähintään kymmenen metriä korkeat jyrkänteet ja niiden välittömät alusmetsät;
- 7) karukkokankaita puuntuotannollisesti vähätuottoisemmat hietikot, kalliot, kivikot ja louhikot, joiden ominaispiirre on harvahko puusto.

2 ALUEKUVAUKSET JA SUOSITUKSET

2.1 HEISKAN ALUE

Heiskan tulevan ohitustieliittymän läheisyydestä suunnittelualueeksi rajattiin 13,7 ha selvitysalueetta, jolle tehtiin maastokäynti 6.9.2019. Maastokäynti kohdistettiin ilmakuvatarkastelun perusteella kohteille, joilla esiintyy todennäköisemmin arvokkaita luontokohteita. Käytännössä maastokäynnit kohdistuivat Pappilanjoen ranta-alueille ja Kylmäojan ympäristöön, joilta myös kuvattiin alueen arvokkaimmat luontokohteet (kohteet 8-9). Maastokäyntien valintaan vaikutti myös keväällä rajauksen kaakkoisosassa tehty liito-oravakartoitus, jonka yhteydessä myös tämän alueen luontotyyppejä ja rakennepiirteitä arvioitiin.

Valtaosa alueesta on harvennettua, nuorta talousmetsää tai aukkoa. Alueelta ei löydetty merkkejä liito-oravista, eikä alueelta löydetty liito-oravan elinympäristöksi sopivia luontotyyppejä tai rakennepiirteitä. Esimerkiksi järeitä puita tai kolopuita ei juuri ole, puulajisuhteet ovat yksipuolisia, eikä alueella esimerkiksi ole tällä hetkellä juuri järeitä haapoja, vaan alueelta tavatut haavat olivat lähinnä nuoria, ympärysmitaltaan alle 20-senttisiä. Alueella on pätkä puroa (kohde 10), joka vaikuttaa perkaamattomalta. Puroa ympäröivä metsä on harvennettua ja puro on oikaistu ojaksi sekä ylä- että alajuoksulla.

Kuva 2 Heiskan suunnittelualueet ja arvokkaat luontokohteet (8-10).

Täydennyskohteet 8-10						
kohdenro	tyyppi	luontotyyppi	ravinteisuus	uh. luokka	luonnontilaisuus	arvo
8	rantavyöhyke	MT-(OMT), PaLu, KoLu	1	-	varttunutta puustoa, paikoin kapealti	p
9	purolehtoa, ruoho- ja saraluhtaa, ruohokorpea, lähteisyyttä	OMaT, RSLu, RhK	2	VU, DD, EN		p+
10	puro	OMT	1-2	-	osin perkaamaton	p-

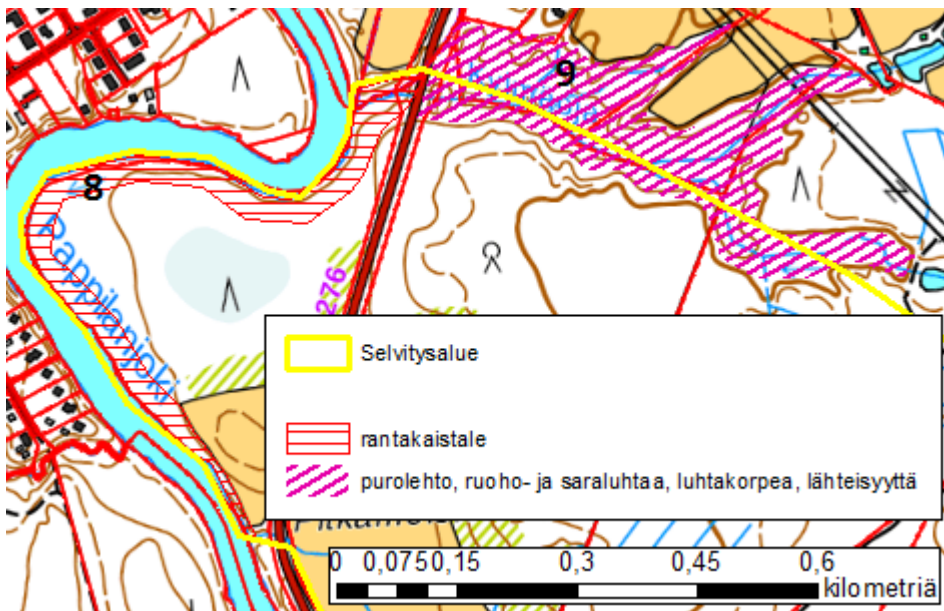
2.1.1 Pappilanjoen rantakaistale

Heiskan alueen suunnittelualuerajaus sivuaa Pappilanjokea. Alueelle tehtiin maastokäynti 1.8.2019. Pappilanjoen itäpuoli Puronsuun kohdalla on rakentamatonta metsätalousaluetta. Puron mutkan muodostaman niemekkeen keskiosat ovat ojitettua (mustikka)turvekangasta, ojikkoja, korpi- ja korpiräme-muuttumaa. Alueella risteilee myös metsäkoneenuria. Mäntyvaltaisilla alueilla kasvaa varttuneita, myös vanhoja ja kilpikaarnaisia mäntyjä. Kuivemman kangasmaan alueilla on tehty hiljattain hakkuita.

Pappilanjoen rantavyöhyke (8) on säilynyt kapealti puustoisena. Rannassa kulkee polku, joka on ahkerassa virkistyskäytössä. Paikoin rantavyöhykkeeseen on syntynyt kapealti rantaluhtaa (KoLu, PaLu), jossa koivujen, harmaaleppien ja pajujen välit ovat korpikaislavaltaisia, pohjakerrossa okarahkasammalta. Metsäisten osuuksien luontotyyppi on tuoretta kangasta (MT) ja paikoin lehtomaista kangasta (OMT). Etenkin niemekkeen pohjoisosissa, jossa myös vastarannan mutka on säilynyt rakentamattomana, rinne putoaa jyrkkänä törmänä joelle ja näkymät rinteiden päältä ovat komeat, jopa erämaiset.

Joki joenrannan puustoisine vyöhykkeineen toimii ekologisena käytävänä ja elinympäristönä monelle lajille lepakoista liito-oraviin, hyönteisiin ja lintuihin. Jotta liito-oravan kulkuyhteys säilyy, järeät rantapuut suositellaan säästämään ja välttämään laajoja (monikymmenmetrisiä) aukkoja. Joenvarrelta on liito-oravahavaintoja niin joen ylä- kuin alajuoksulta.

- ➔ Rantakaistale on osa paikallisesti arvokasta jokielinympäristöä ja sillä on myös merkitystä puskurivyöhykkeenä, ekologisena kulkuyhteytenä ja viherkäytävänä muiden jokivarren elinympäristöjen välillä. Kaistale suositellaan säilyttämään puustoisena ja huomioimaan maankäytössä niin, etteivät alueen rakennepiirteet vaarannu.

Kuva 3 Heiskan alueen pohjoisosa, kohteet 8-9.

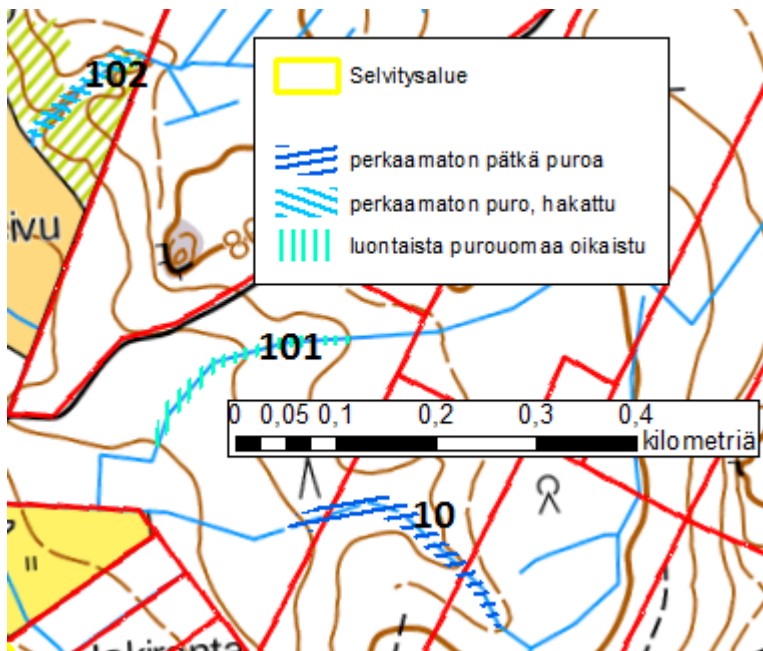
2.1.2 Kylmäojan luhtaiset ja lähteiset norot

Aluerajaus sivuaa Kylmäojaa pohjoisreunaltaan. Puronvarressa on tuoretta lehtoa (OMaT). Kylmäojan pohjoispuolella puron ja asutuksen väliin jäävä alue on kauttaaltaan lähdevaikutteista ruoho- ja saraluhtaa, paikoin alueella on myös luhtaista ruohokorpea (9). Vaikka alueella on poistettu puustoa, kostea pienilmasto on säilynyt: märkyys on voinut myös lisääntyä puuston haihdutuksen vähennyttyä. Pohjakerroksessa esiintyy monimuotoista sammallajistoa. Puronvarsilehdon lajisto, muun muassa isomyyränsammal, palmusammal, lehtohaivensammal ja kerrossammal korvautuvat kosteiden lehtojen ja märkien luhtien ja luhtakorpien lajistolla, esimerkiksi isokastesammal, lehväsammat (Mniaceae), luhtakuirisammal ja monet rahkasammat esiintyvät yleisinä puron pohjoispuolelle jäävällä alueella.

Kenttäkerroksessa tavataan muun muassa nuokku- ja isotalvikki, rönsyleinikki, isonokkonen, luhtalemmikki, metsäkorte, soreahiirenporras, leskenlehti, poimulehti, lehtokorte, korpikaisla, suo-orvokki, suo-ohdake, viita- ja korpikastikka, järvikorte, mesiangervo, suovehka ja suohorsma. Puustoon kuuluvat alueella harvakseltaan esiintyvät koivut, harmaaleppä ja kuivemmilla paikoilla nuori kuusi.

Itse Kylmäojaan vesiä ohjautuu kaukaa ja laajalta alueelta, joka on paikoin tiuhaan ojitettua. Ravinteita puronvarsilehtoon kulkeutuu siis myös veden mukana. Puron pohjoispuolella on lähteisyyttä, jossa on paikoin ns. rautalähteitä: alueelta purkautuu rautapitoista, oranssin-ruosteenruskeaa vettä.

2.1.3 Entiset purouomat

Kuva 4 Heiskan purouomat 10, 101-102.

Heiskan suunnittelualueella kulkee useampi noro/puruoma, jonka luonnontila on heikentynyt ympäröivien hakkuiden tai noron/puron oikaisun ja/tai syventämisen takia ja uomat ovat verrattavissa ojiin. Eteläisin purouoma (10) vaikuttaa keskiosiltaan pääosin perkaamattomalta, mutta puroa on oikaistu molemmin puolin ylä- ja alajuoksulla. Ympäröivää metsää on harvennettu, mutta suojaavaa puustoa on kuitenkin säilynyt. Keskimmäinen purouoma (101) kulkee puuston suojassa luontaisessa notkelmassa, mutta uomaa on perattu ja yläjuoksulla on ojitusta. Pohjoisin kohde (102) vaikuttaa perkaamattomalta norolta, mutta metsä on hakattu puron ympäriltä aukoksi (vaaleanvihreä kenoviivoitus) ilman

suojavaohyöhykettä. Lisäksi noroon on ohjattu vesiä yläpuoliselta ojitukselta.

2.2 YLI-NISKALA

Yli-Niskalan selvitysalueeseen on rajattu 7,9 ha Pappilanjoen suun itäpuolta Kyrösjärven rannalla. Alueella käytiin 6.9.2019. Arvokkaita luontokohteita kuvattiin 4 (kohteet 11-14).

Kuva 5 Yli-Niskalan (alue 2) arvokkaat luontoalueet (11-14).

Täydennyskohteet 11-14						
kohdenro	tyyppi	luontotyyppi	ravinteisuus	uh. luokka	luonnontilaisuus	arvo
11	rantalehto	OMaT, (OMT)	2	VU, (NT)	Rannassa polku ja kuluneisuutta. Harvennuksesta aikaa. Lahopuuta eri lahoasteilla, kehittynyt pensaskerros. (alueelta liito-oravahavaintoja)	p+
12	rantaluhua	RSLu	2	DD	ilmeisesti osin kaivettu venevalkama	p
13	vanhaa metsälaidunta	tuoretta suurruoho- ja heinäniittyä, lehtopohjaisia metsäsaarekkeitä ja tiheikköjä	2	-	niittyalueet rehevöityneet, umpeenkasvua, vesakoitumista	p-
14	järeitä puita, kuusia ja haapoja	(OMaT-OMT)	2	-	harvennettu kaistale pellon ja tien välissä	p

2.2.1 Rantalehto ja -luhta

Yli-Niskalan rantakaistale (11) on luontotyyppiltään tuoretta lehtoa (OMaT) ja rantatörmän kuivimmilla osilla lähinnä lehtomaista kangasta (OMT). Kenttäkerroksessa esiintyvät metsäorvokki, käenkaali, metsäalvejuuri, kultapiisku, lehtotesma ja kiolo, pensaskerroksessa taikinamarja, terttuselja, lehtokuusama, punaherukka ja paikoin korpipaatsama. Pensaskerros on kehittyntä erityisesti vähemmän kuluneella alueella pellon ja rantaa kiertävän polun väliin jäävällä kaistaleella. Pohjakerroksessa tavataan lehtosammalia, kuten palmusammalta, kerrossammalta, metsäliekosammalta, lehtohaivensammalta ja lehväsamalia (*Mniacea*). Puista pihlaja, koivut ja harmaaleppä esiintyvät valtalajeina, kapealla lehtomaisella rantavyöhykkeellä valtalajina on kuusi, joukossaan koivu ja harvakseltaan mänty. Alueella on myös lahoppua.

- ➔ Rantakaistale lehtoineen on paikallisesti arvokas elinympäristö monille lajeille ja kaistale toimii myös kulkuyhteytenä. Alue suositellaan huomioimaan maankäytössä niin, etteivät sen ominaispiirteet vaarannu. Järeät puut sekä lahot ja vanhat puut suositellaan säästämään monimuotoisuudelle arvokkaina. Alueelta on myös liito-oravahavaintoja.

Rantalehto päättyy ilmeisesti venevalkamaksi kaivettuun syvennykseen, jossa esiintyy nyt rehevää ruoho- ja saraluhua (12), jonka lajistoon kuuluvat muun muassa rönsyleinikki, järvikorte, myrkkyykeiso, punakoiso, luhtamatara, terttualpi, luhtasara, rentukka, kurjenjalka, suohorsma, jousivihvilä ja rantaminttu.

2.2.2 Vanhat metsälaitumet ja tienvarren järeät puut

Pellon eteläpuolella ennen sähkölinjaa on rehevöityntä, suurruohoista tuoretta niittyä, jossa vadelma, mesiangervo, niittypuntarpää, maitohorsma ja isonokkonen esiintyvät runsaina. Sähkölinjan pohjoispuolelle jää ilmeisesti vanhaa rehevää metsälaidunta (13), jossa varttuneiden lehtipuiden joukossa on avointa niittyä ja nuorta taimikkoa. Puustossa lehtipuut, raita, koivut, pihlaja, harmaaleppä, vaahterat, tuomi ja pajut vallitsevat, joukossaan yksittäisiä nuoria kuusia. Kenttäkerroksessa tavataan vuohenputki,

leskenlehti, mesiangervo, metsäkorte, lehtohorsma, lehtokorte, kiolo, kyläkellukka, pensaskerroksessa lehtokuusama, taikinamarja ja mustaherukka. Pohjakerroksessa esiintyy muun muassa isomyyränsammalta ja lehtohaivensammalta.

Perinnebiotooppeina pidetään vain alueita, jotka ovat säilyneet perinteisen maankäytön piirissä. Tältä alueelta laidunnus on loppunut, ja alue on kasvamassa umpeen ja vesakoitumassa. Puusto on pääosin nuorta ja matalaa, eikä se siten ole esimerkiksi liito-oravalle otollista. Tiheiköt tarjoavat kuitenkin monille linnuille sopivia pesäpaikkoja, ja paikallisesti tiheiköt lisäävät siten monimuotoisuutta.

- ➔ Vanhalle metsälaitumelle syntyneet lehtotiheiköt tarjoavat suojaisia pesäpaikkoja monille linnuille, ja lisäävät siten paikallisesti monimuotoisuutta. Tiheiköitä suositellaan säästämään mahdollisuuksien mukaan.

Rantaan kulkevan tien ja pellon väliin jää lehtomainen kaistale (14), jossa kasvaa harvakseltaan lukuisia järeitä haapoja ja kuusia. Kaikki järeät puut suositellaan säästämään monimuotoisuudelle arvokkaina. Alueelta on myös liito-oravahavaintoja.

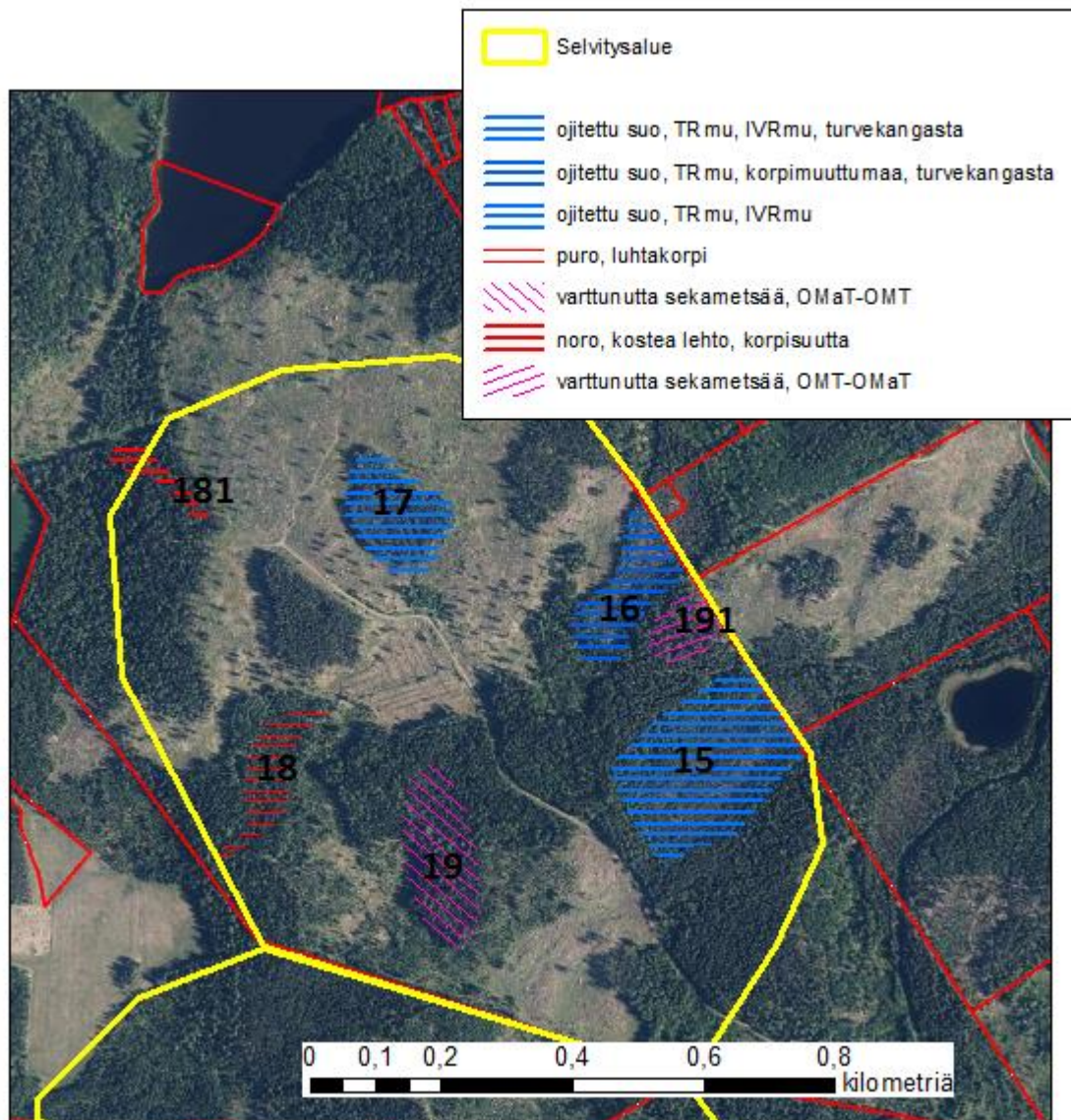
2.3 HANHIJÄRVEN ALUE (OSA-ALUEET 3-5)

2.3.1 Osa-alue 3: ojitettua suota

Kuva 6 Tupasvillärämemuuttumaa Matinsuolla (kohde 15).

Hanhijärven pohjoispuolelta rajattu pohjoisin alue (alue 3) on pinta-alaltaan 8,4 ha. Alueella käytiin 17.9-18.9.2019. Maastokäynti kohdistettiin ilmakuvatarkastelun perusteella mahdollisesti arvokkaille luontokohteille: alueen metsiä on käsitelty paljon, ja alue on suurelta osin aukkoa tai nuorta metsää. Maastokäyntien kohdistamisessa käytettiin myös keväällä alueella tehdyn liito-oravaselvityksen yhteydessä tehtyjä havaintoja. Arvokkaita luontokohteita kuvattiin 5 (kohteet 15-19), tosin useamman kohteen luontoarvot ovat heikentyneet metsien käytön, hakkuiden, harvennusten ja ojitusten seurauksena.

Kuva 7 Hanhijärven (alue 3) luontokohteet (15-18, 181, 19, 191).

Täydennyskohteet 15-19						
kohdenro	tyyppi	luontotyyppi	ravinteisuus	uh. luokka	luonnontilaisuus	arvo
15	ojitettu suo (Matinsuo)	TRmu, IVRmu, turvekangasta	2	-	muuttuma, turvekangas	p-
16	ojitettu suo (Latvansuo)	TRmu, reunalla korpimuuttumaa-turvekangasta	2	-	muuttuma	p-
17	ojitettu suo	TRmu, IVRmu,	2	-	muuttuma	p-
18 mahdollinen ML-kohde	puro, luhtavaikutteinen ruohokorpi	OMT, RhK	2	NT, EN	perkaamaton puro	p
181 mahdollinen ML- ja vesilaki-kohde	noro	AthOT, (luhtavaikutteista ruohokorpisuutta)		VU, (~EN)	ajettu vierestä metsäkoneella, harvennettu, mutta perkaamaton	p-
19	varttunutta sekametsää	OMaT-OMT, lehtopohjainen	2	~VU-NT	harvennettu, varttunut, monilajinen	p-
191	lehtomainen kangas - tuore lehto	OMT, etelärinteessä OMaT	2	NT, VU	harvennettu, nuori-varttunut, monilajinen, lahoppua keskimääräistä enemmän	p

Matinsuo (15) on alueen ojitetuista soistumista laajin. Paksuturpeinen suo on edelleen melko märkä. Aluerajauksen pohjoisosa on jo käytännössä turvekangasta, jonka lehtomaisuus kertoo ravinteisuudesta - käenkaali on reuna-alueen valtalaji. Aiemmin reunalla on ollut kaistale korpea, puustossa valtalajeina esiintyvät koivut ja kuusi. Keskimmäiset sarkavälit ovat mäntyvaltaista rämemuuttumaa, pohjoisempi sarka on tupasvillavaltainen (TRmu), eteläisempi isovarpuinen, juolukkavaltainen (IVRmu). Myös suopursua ja variksenmarjaa esiintyy, mättäillä metsävarpuja, mustikkaa ja puolukkaa, pohjakerroksessa rämerahkasammalen ja punarahkasammalen tavataan seinäsammalta. Eteläreuna on jo turvekangasta.

Eteläpuolella kangasmaalle tultaessa ravinteisuudesta kertovat kenttäkerroksen kasvillisuus, kuten kevätlinnunherne, kiolo, käenkaali. Kangasmaakohouma on keskeltä kivikkoista, kesi-ikäistä kuusivaltaista sekametsää, jota on harvennettu. Lahoppua on kuitenkin keskimääräistä talousmetsää enemmän, useilla lahoasteilla.

Latvansuon rajauksen sisään jäävä osuus on kapea (16). Kaistale on edelleen märkää, paksuturpeista tupasvillarämemuuttumaa (TRmu), jossa kenttäkerroksessa esiintyy tupasvillan lisäksi suopursua, isokarpaloa, puolukkaa, suomuurainta, variksenmarjaa ja juolukkaa, pohjakerroksessa puna-, räme-, ja ruskorahkasammalta. Reunoilla on kapealti korpimuuttumaa ja turvekangasta.

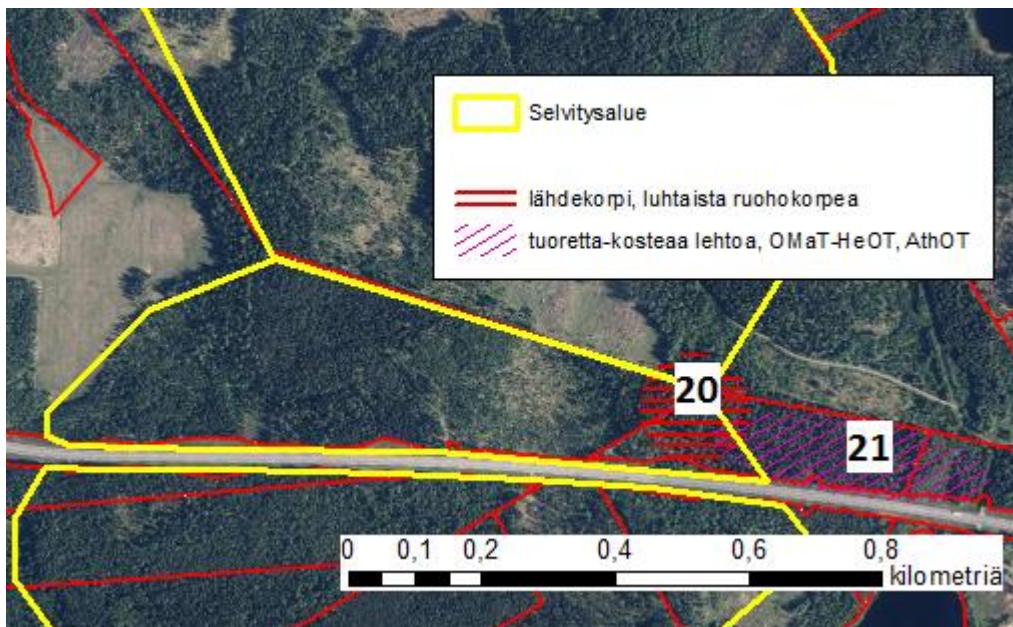
Em. soiden väliin jäävä kangasmaakohouma (191) on harvennettua, keski-ikäistä sekametsää, jonka puustoon kuuluvat koivut, kuusi ja haapa. Lahoppua on keskimääräistä talousmetsää enemmän. Etelärinteellä on pienialaisena rehevää tuoretta lehtoa, jossa kenttäkerroksen lajistoon kuuluvat muun muassa nuokkotalvikki, metsä-orvokki, sinivuokko, ahomansikka, käenkaali, kevätlinnunherne, lillukka, nuokkuhelmikka, metsäalvejuuri ja oravanmarja. Pohjakerroksessa tavataan esimerkiksi kerrossammalta, ruusukesammalta ja isokastesammalta.

Kolmas ojitettu soistuma (17) on sekin vastaavaa rämemuuttumaa, joka on ollut osin tupasvillavaltaista, osin isovarpuista. Suovarvut, kuten suopursu, juolukka ja variksenmarja ovat kuitenkin jo korvautuneet osin metsävarvuilla ja rahkasammalet seinäsammalilla, joten paksuturpeinen muuttuma on luontotyypiltään jo lähellä turvekangasta.

Alueen luoteiskulmaan jää noro (181), jonka luonnontilaan on vaikuttanut metsäkoneen jättämä ajoura noron vieressä. Aluetta on harvennettu, mutta suojaava puusto on osin säilynyt. Kostean lehdon kasvillisuus (AthOT) ilmentää rehevyyttä: isoalvejuuri, soreahiirenporras, käenkaali, korpialvejuuri, rönsyleinikki, vadelma, ojakellukka, isonokkonen, kastikat, luhtalemmikki ja pohjakerroksessa lehvasammalet (*Mniacea*), lehtohaivensammal, isokastesammal ja isomyyränsammal. Ylärinteessä luontotyyppi on enää lehtomaista. Uomalle on kaatunut joitakin kuusia.

2.3.2 Alue 4: lähdekorven ympäristö

Alue 4:ksi on rajattu 3-tien pohjoispuolta sivuava kaistale, joka on pinta-alaltaan 2 ha. Suurin osa alueesta on harvennettua nuorta metsää tai aukkoa. Alueen arvokkaimmat luontokohteet jäävät rajauksen itäosaan ja itäpuolelle rajausta. Ajankäytöllisistä syistä alueelle ei tehty maastokäyntiä, sillä alueelle jo keväällä tehdyn liito-oravaselvityksen yhteydessä tältä alueelta todettiin rehevää ja paikalliselle monimuotoisuudelle arvokasta elinympäristöä. Tälle kaistaleelle sijoittuu **alueella oleva perustettu luonnonsuojelualue**, lähdekorpi, jossa luontotyyppi on ruohokorpiin kuuluvaa tervaleppäkorpea (20). Lähdekorven lähiympäristössä on luhtavaikutteista ruohokorpea ja itäpuolella rehevää, runsasravinteista tuoretta lehtoa ja pienialaisena kosteaa lehtoa (AthOT) (21). Alue jää lähes kokonaan selvitysaluerajauksen itäpuolelle. Runsasravinteiset tuoreet lehdot (HeOT) ovat erittäin uhanalainen luontotyyppi (EN), joka tulisi huomioida metsälain erityisen arvokkaana elinympäristönä (rehevät lehtolaikut). Alueella on tehty metsänhoitotoimia, kuten harvennusta.

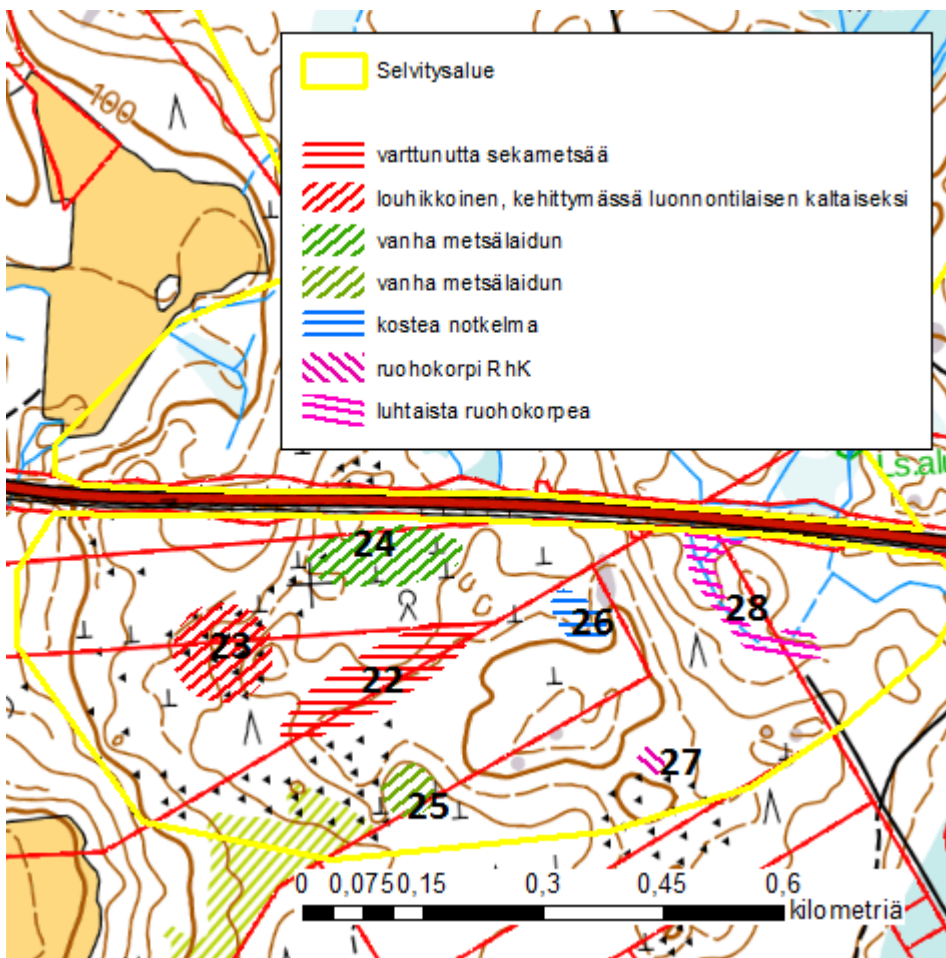

Kuva 8 Hanhijärven alueen (4) arvokkaat luontokohteet (20-21).

Täydennyskohteet 20-21						
kohde nro	tyyppi	luontotyyppi	ravinteisuus	uh. luokka	luonnontilaisuus	arvo
20	LSA lähdekorpi (tervaleppäkorpi) ja sen ympäristö, luhtainen ruohokorpi	LäK, (TK) Rhk	2	EN, EN	luonnontilaisen kaltainen	p+
21	tuore ja kostea lehto	OMaT-HeOT, AthOT	2-3	VU-EN, NT	Harvennettu, kuitenkin monilajisuutta ja erikäisyyttä	p

2.3.3 Alue 5: vanhoja metsälaitumia, lehtoisuutta ja korpisoistumia

Hanhijärven länsipuolella 3-tien eteläpuolta sivuava suunnittelualue on pinta-alaltaan 3,9 ha. Alueelle tehtiin maastokäynti 17.9.2019. Maastokäynti kohdennettiin ilmakuvatarkastelun perusteella alueille, joilla arvioitiin olevan mahdollisesti monimuotoisuudelle arvokkaita elinympäristöjä. Maastotarkastelun perusteella alueelta rajattiin 7 kohdetta (22-28), joita kuvataan seuraavassa tarkemmin.

Kuva 9 Hanhijärven alueen (5) arvokkaat luotokohteet (22-28).

Täydennyskohteet 22-28						
kohdenro	tyyppi	luontotyyppi	ravinteisuus	uh. luokka	luonnontilaisuus	arvo
22	varttunutta sekametsää, lehtomainen kangas	OMT	2	NT	monilajinen, eri-ikäisrakenteinen, harvennuksesta aikaa, kehittymässä luonnontilaisen kaltaiseksi.	p+
23	louhikkoinen metsäalue	OMT, MT	2	NT (EN), VU (EN)	Vanhoja puita, myös lahoppuuta. harvennuksesta on aikaa, kehittymässä luonnontilaisen kaltaiseksi.	p+
24	vanha metsälaidun	OMaT, niittykasveja	2	-	Laidunnus loppunut, pienaukkoisuutta	p
25	vanha metsälaidun	OMaT, niittykasveja	2	-	Laidunnus loppunut, pienaukkoisuutta	p
26	kostea notkelma, tiheikkö	OMT	2	NT	monilajinen, lehtipuuvaltainen, lahoppuuta, kostea pienilmasto	p
27	corpilaikku	RhK	2	EN	pienialainen	p
28	luhtaista ruohokorpea	RhK	2	~EN	Puroa mahdollisesti oikaistu, puustoa harvennettu	p-

Hanhijärven länsipuolella 3-tien eteläpuolta sivuava metsäalue on pääosin varttunutta, harvennettua talousmetsää. Suunnittelualuerajauksen koillisosassa, 3-tien pohjoispuolen lähdekorvesta lounaaseen, hanhijärven ojaksi oikaistun laskupuron länsipuolelle jäävä soistuma on ojitettua korpimuuttumaa. Ojien risteymään on syntynyt luhtaisten ruohokorven kasvillisuutta, jota löytyy myös kaakon suunnasta laskevan, osin ojaksi oikaistun puron varrelta (28). Alue on harvennettua ja maahan on jätetty hakkuutähteitä.

3-tien eteläpuolta länteen kuljettaessa metsä muuttuu varttuneeksi sekametsäksi, jossa on pienaukkoisuutta ja heinävaltaisia alueita. Alue on mitä ilmeisimmin vanhaa lehtopohjaista metsälaidunta (24). Puusto on lehtipuuvaltaista, ja paikoin tavataan koivujen lisäksi pihlajaa ja isoja haapoja, ei kuitenkaan vielä juuri järeitä runkoja. Kenttäkerroksessa tavataan muun muassa lehtoimikkä, kevätlinnunherne, kiolo, käenkaali, sinivuokko, huopaohdake, metsäorvokki, lillukka ja ahomatara.

Kiinteistöjen rajalle jää alueen monimuotoisin kaistale (22), josta löytyvät varttuneimmat puut ja jonkin verran myös lahoppuuta. Keskiosiltaan alue on keskiravinteista tuoretta lehtoa (OMaT), jossa kenttäkerroksessa esiintyy kevätlinnunherne, metsäorvokki, imikkä, käenkaali, lillukka, kiolo, nuokkotalvikki, pensaskerroksessa lehtokuusama ja pohjakerroksessa ruusukesammal, lehtohaivensammal ja lehväsamalia (*Mniacea*). Puusto on keski-ikäistä ja paikoin tiheää, kuusi-koivuvaltaista. Alue on monilajinen ja eri-ikäisrakenteinen, vanhoja puita on kuitenkin verrattain vähän. Harvennuksia ei ole tehty lähiaikoina ja kuvio on kehittymässä luonnontilaisen kaltaiseksi.

Kuva 10 Harvennuksista on aikaa, ja monimuotoisuutta lisäävät tiheiköt, erilaiset puut ja lahpuut eri lahoasteilla. Kuva kosteasta painaumasta, jossa puusto on lehtipuuvallista (kohde 26).

Toinen monimuotoinen alue osuu louhikkoiselle osuudelle (23), jossa harvennuksista on aikaa, ja puustosta löytyy tiheikköjä. Joukossa on myös iäkkäitä puita, joitakin kilpikaarnoittuvia mäntyjä ja lahopuuta. Louhikkoisella alueella luontotyyppi on tuoretta ja paikoin lehtomaista kangasta (MT-OMT).

Kiinteistörajan eteläpuoli on harvennettua, keskiosiltaan tasaikäistä ja yksilajista männikköä. Eteläisemmällä kiinteistöllä myös louhikossa on harvennettu luontaisesti taimettunutta puustoa. Aukon koillispuolella notkelmassa on rehevää, harvahkoa sekametsää, jossa on vanhan metsälaitumen rakennepiirteitä (25). Kenttäkerroksessa tavataan tuoreen lehdon kasvillisuutta, kevätlinnunhernettä, metsävirnaa, sinivuokkoa, lillukkaa, käenkaalia, metsäorvokkia, nuokkotalvikkia, pensaskerroksessa myös näsiää. Pohjakerroksessa esiintyy ruusukesammalta ja suikerosammalia. Myös muualla suunnittelualueen eteläosassa on pienaukkoisia alueita, jotka viittaavat vanhaan metsälaitumeen.

Alueen maasto on kumpuilevaa. Harvennetun eteläisemmän kiinteistön reunalla on notkelma (26), jossa kostea pienilmasto on saanut kituliaasti tiheikkönä kasvavat puut sammaloitumaan. Pohjakerroksessa ei kuitenkaan tavata rahkasammalia, joten varsinaisesti notkelma ei ole korpisoistumaa, kenttäkerros on vähälajinen, yksittäiset kasvit viittaavat lehtomaiseen pohjaan. Alue on lehtipuuvallainen ja pienialainen, eikä se ole metsätaloudellisesti merkittävä. Harvennukselta säästyessään alue lisäisi paikallista monimuotoisuutta. Toinen hyvin pienialainen ruohokorpilaikku on syntynyt suunnittelualueerajauksen kaakkoiskulmalla sijaitsevan mäen koillispuolelle (28).

Kuva 11 Louhikkaisella alueella (kohde 23) ei ole tehty harvennuksia lähiaikoina. Puut ovat eri-ikäisiä ja lahoppuuta on eri lahoasteilla. Alue on kehittymässä luonnontilaiseksi. Myös kannen kuva on tältä alueelta.